

A találkozó legfőbb célja: a zsidó értelmiség soraiban a *közös munkavállalás* egységének megteremtése. Másik célja: a népi gyökerektől elszakadt és magasabb kulturális és civilizációs fokra emelkedett zsidó értelmiség hivatásának kijelölése a zsidó nép helyzetének tudományos felkutatására és megismerésére. A találkozó munkaegységbe készül tömöríteni a zsidó értelmiség keskeny rétegét a zsidó nép gazdasági, politikai, kulturális és civilizációs elmaradottságának, egész társadalmi valóságának, rejtett kulturértékeinek feltárására és megismerésére. De a találkozó célja nem csupán öncélú helyzetmegismerés, hanem a változtatásra irányuló céltudatos törekvés is. A találkozó az emelkedett szellemű tudományos vizsgálódás tanulságait szétvinni készül a zsidó nép közé, hogy védelmet és segítséget nyújtson. A találkozó megvizsgálja és tanulmányozni kívánja Erdély zsidóságának huszéves történeti múltját, a körülötte élő többségi és testvérkisebbségi népekhez való gazdasági és kulturális viszonyát, nemkülönben a keleteurópai és dunamedencei zsidóság helyzetét.

Erdélyben ez a frisserejű megújulási folyamat egy, kolozsvári szerény kis tanulmányi körből indul ki. Ez a kis kör az erdélyi zsidó fiatalok *Kelet és Nyugat között* című antológiájának kiadásával uttörőjévé vált a zsidó értelmiségi egység gondolatának.

A zsidó értelmiségi találkozó kibontakozóban levő terve, valamint Erdély és Bánát városaiban megalakuló tanulmányi körök messzi távlatok felé nyíló csiréit bonthatják meg az erdélyi zsidó tudományos kutatásnak és a zsidó népi erők egészséges megújulásának. (*Vida Ferenc*)

V I L Á G S Z E M L E

A spanyol forradalom és ellenforradalom birkózása egyre jobban elhúzódik. Francoék katonarutinja csak lépésről-lépésre tudja visszaszorítani a köztársaságiakat, akik közben már defenzív célokra jó hadsereget szerveztek. A helyzet kulcsa Katalánia, de ennek erejét belviszályok bénítják. A regresszió tábora vasfegyveremmel téri le belső ellenzékét (Hedilla falangista munkásszárnyát), amit mór és egyéb zsoldosok tesznek lehetővé számára. Közben a Földközi tenger „biztonsága” semmivé zsugorodik és új konfliktusok gyúanyagát halmozza...

A nemzetközi konfliktusok egyik forrása a spanyol érc kérdése. Ellenére a német ércéhségnek, Franco kénytelen az angol Oveonera Iron Ore Co.-nak megengedni a bilbaói érc elszállítását. A németek a *Hermann-Görling* érctrösztbe kénytelenek tömöríteni huzódozó vállalataikat a gyengeminőségű hazai érc kibányászására. A Francot ellátó Portugália pedig közvetlenül fegyvereket vásárol s mint ilyen kerül konfliktusba a szállítást megtagadó Csehszlovákiával. Portugália parancsuralmának lét vagy nemlét kérdése Franco győzelme, mert mint a Salazar elleni bombamerénylet is mutatja, a diktatura ellenségei mozgolódnak. Nagy csapás lenne Franco veresége Itáliára is, mely Valencia-ellenes politikáját az angolokkal való kibéküléssel szeretné összeegyeztetni. E béke nehezen születik meg, mert a főellentétet nem az afrikai hódítás, még csak nem is a Földközi-tenger uralmának kérdése, hanem Németország problémája jelenti. Az olaszok addig is tovább erősítik pozícióikat a tripoliszi Tobruktól Sziciliáig. Midrács albániai hadügyminiszter kinevezése is ezt bizonyítja és ama albániai bankalapítások is, melyek rövidesen ötre

emelik az ottani pénzüzetek számát.

Anglia békét prédikál és teljes erővel fegyverkezik. A szigetország évi 7 millió tonna búzaszükségletére való tekintettel azt tervezik, hogy Kanada gabonatartalékait ezentúl majd angliai silosokban őrzik. Egyelőre azonban az ércbeszerzés gondja foglalkoztatja az illetékeseket. India, Uj-Fundland, Brit-Malaga, Ausztrália, Dél-Afrika és Sierra Leone birodalmi érce mind kevés és a Jugoszláviától Brazíliaig ércre vadászó angolok most újra leépítik védvámjaikat s mozgósítják ócskavasgyűjtőiket. Amellett Anglia külföldi megrendeléseket is kénytelen kielégíteni pl. a Szovjetunió ez év első felének megrendelései dupláját teszik ki a tavalyinak. *Irországban* De Valera *Firma Fáilja* legyőzte a választásokon Cosgrave mérsékelt *Fine Gaelj*át, de további kormányzásához a munkáspárt 13 mandátumának támogatása szükséges. — A *Dél-Afrika*i Unió „szines“ fémkitermelésének fokozására Pretoriában megalakult az *African Metals Corp. Ltd.* Súlyosabb probléma ennél a szines emberek kérdése, akik közül a busmanok felvonulással tüntettek Capetownban a vadászati tilalom ellen. — *Ausztráliában* 1929 óta megduplázódott az érctermeles és Lyons miniszterelnök nyilvánosan lép fel az amerikai Jampi Sound Mining Cy. ellen, mely Japán részére évi fél millió tonna vasércszállítás tervével foglalkozik. A japán veszély Uj-Déli Walest is engedékenységre bírja a fehér bevándorlók kérdésében. — *Uj-Zéland* viszont azon gondolkodik, hogy miként tehetné kölcsönössé külkereskedelmi összeköttetéseit a nem brit országokkal. A brit dominiumok szorosabban zárkóznak fel az 1931 nov. 24-i *Westminster Statutum* óta az anyaország mellé. Viszont a gyarmatokon a szokásos ültetvényes rablógazdálkodás miatt gyakoriak a forrongások, mint azt a *Mauritius*, *Barbados*, *Trinidad* és a *Fidzsi* szigetek felkelései igazolják...

Anglia gazdasági szövetségesei közül *Dánia* helyzete állandóan rosszabbodik a kereskedelmi mérleg romlása miatt. Az izgalmat a felosztott védalakulatok bombamerénylete is fokozza a hadügyminiszter villája ellen. Az ország most erélyes importszükítésre készül, egyben fokozza az önellátási tendenciát. Knud Bach maradi parasztmozgalma ismét aktívabbá vált. Annál jobb a helyzet a hadikonjunkturát élvező *Svédországban*. Az ércelhajózás újabb rekordot ért el. Ugy látszik, hogy az érctermeles ez évben eléri a 12.5 millió tonnát, szemben a tavalyi 10.3 millió tonnával. A termelés további fokozásának a Luossavaara-Kiiruna-vaara A. B. ércbányavállalatot a Grängesberggel közösen uraló svéd állam vétója veszi elejét, ami megakadályozza Angliát abban, hogy ércvásárlásait itt a németek rovására kiterjessze. A cseh Witkowitz-művek is kénytelenek lesznek megvenni a Malmbergeti ércbányákat, ha szerződésük jövőre Grängesbergékkal lejár. A hadikonjunktúra természetesen óriási bevételi többletet okoz az államháztartásnak — viszont az inségvidékek továbbra is közsegélyre szorulnak. A lappföldi ércbányák támadásnak fogják kitenni Svédországot háború esetén: e szempontból fontos a Kiruna és Gällivaretől most Közép-Svédországig megépült 2. nagysztratégiai vasut elkészülte. A jövő árnyát azok a német repülőgépek vetik előre, melyek nemrég a Stochkolm környéki tiltott zóna felett jelentek meg.... Az 1842 óta fennálló vezérkart így „védelmi tanácsca“ alakítják át...

Anglia tehát a brit birtokban levő Dunderlands-művek által akar magának szállítani 150-200,000 tonna ércet és e célból 5 éves szerződést kötött *Norvégiával*, mely elsősorban aluminium iparát építi ki az amerikai Mellon-tröszt segítségével. — *Finnország* is szorgalmazza a fegyverkezési fémek termelését: az állami Outokompu O. Y. megkezdte a rézérc bányászatát, míg a kanadai nikkeltöröszthöz tartozó Petsamo Nickel A.

G. aranyat, ezüstöt és nikkelt termel.

Esztrópszág most készült el az új alkotmányával. *Lettországban* Celmins „villámkeresztes“ összeesküvését kellett ártalmatlanná tenni. Az állam megvásárolta a cseh Sellier & Bellot municiógyár részvényeit, miáltal újabb lépést tett a külföldi tőke visszaszorítása útján. A kormány mindenestre tiltakozik a gazdaság teljes államosítási vádja ellen, de a központosítási törekvés félreismerhetetlen. A külföldi széntől való függetlenítést szolgálja a keggumi Duna-erőmű építése. *Litvánja* gazdasági helyzetének javulásával magyarázzák hivatalosan a behozatal növekedését, de e magyarázat csak a kiviteli aktívum eltűnésének mentegetése: az ok a katonai okokból erőltetett iparosítás. A diktatura 11. évében most a sztrájkot tiltották meg súlyos szankciók mellett.

Katonai okok készítették a *lengyel* kormányt is a vasipar kényszerkارتellbe való tömörítésére, miután májusban az visszaesést mutatott. Ez állami ellenőrzéstől kedvező külkereskedelmi hatást is várnak, mint-hogy az egyre kedvezőtlenebbül fejlődik. A gazdasági nehézségekkel fokozódnak a kül- és belpolitikaiak is. A Felső-Sziléziára vonatkozó nemzetközi egyezmény július 15.-i lejártát német részről az erőszakos lengyelesítés felpanaszolása követte a birodalmi sajtóban, mely bőven tárgyalja a német nacionalisták elítélését is. Rydz-Smigly közeledését a nemzeti demokratákhoz nemcsak az ismeretes bombamerényleti kísérlet zavarta meg, hanem Pilsudski gárdájának, a Slavok volt miniszterelnök vezetése alatt álló „ezredesek csoportjának“ erélyes ellenállása is, mely a Sapieha-affért lovagolta ki a nemzeti demokraták ellen. Az „ezredesek“ már-már Rydz-Smiglyt sem kimélik és Roja tábornok egykori légios vezért le kellett tartóztatni. Koc ezredes Nemzeti Egység Táborára ellen az egész baloldal felsorakozik, mely az emigráns Vitos parasztervezér hazatérését követeli és a parasztok szállítási sztrájkja sok helyütt vérontásra vezet.

Belgiumban a Rex szétesése tovább tart az egyházi tilalom hatása alatt. Hubert d'Idewalle, a *Pays réel* főszerkesztője, Paul de Mont, a *Nieuwe Staat* szerkesztője és Pierre Daye, a parlamenti klub elnöke kiléptek a pártból. A kormány a politikai szélcsendet a gazdasági front megerősítésére akarja felhasználni, de a pénzügyi hatalmasságoknál nincs szerencséje. Így Van Zeeland távozása várható, esetleg szocialista utódlással. Belgium egyébként a hágai döntőbíró előtt megnyerte a pert, melyet *Hollandia* indított ellene a Maastrichton aluli Maas-víz elvezetése miatt. A hollandok e pere csak másodlagos jelentőségű volt: ellenségüket egészen más oldalon keresik. Hollandia szorosabbá fűzi viszonyát Angliához és állítólag katonai egyezmény jött létre Holland-India védelmére. A. D. van Oyen ezredes, az ottani légiflotta parancsnoka, Bandoengből Singaporeba repült, hogy e kérdéstről tárgyaljon. A haditengerészeti budget fél millió forintot szán a légifegyverkezésre. Hollandiának minden oka megvan arra, hogy Indonéziát féltse, mert ez gazdasága alapja. Az ültetvénykultúráknak használnak a világpiacon áremelkedések; újabban Celebesen a *Mijnbouw Boni* társaság megkezdte a nikkel bányászatát. — Az általános fegyverkezésben ugyancsak résztvevő *Svájc* államosítja a hadfelszerelési ipart. — *Luxemburgban* a választás hatása alatt a Bech-kormány a szociáldemokratákat is bevette a koalícióba, úgy, hogy most 3 párt kormányoz: az egyetértés mögött a nagy acélipari konjunktúra áll...

Bulgáriában a külkereskedelem fokozott aktiválódása kedvezőleg hat az állam pénzügyeire; itt is folyik a magnezit, pyrit, titanit utáni kutatás. A politikai nyugalmat egyelőre az az amnesztia segíti elő, mely

úgy a Velcev-féle katonai puccsistáknak, mint részben a macedon I. M. R. O.-nak kijutott. *Görögországban* a Metaxas-diktatura egyéves jubileumát ülte. Az eredményeket talán az a parancs illusztrálja, mely a mazsolaszőlőbokrok jórészének kiirtását rendeli el a túltermelés miatt. Az angol közvélemény — miután az adóssági tárgyalások meghiusultak — hevesen támadja a késedelmes adóst. Metaxast azonban a „nehézipar“ alapjának lerakása foglalja el: csak az a baj, hogy az érctelepek számos tulajdonos kezén szerteszét fekszenek az egész országban.

A világ „acéléhsége“ oly nehézipari konjunkturát teremtett az USA-ban, mely alig különbözik a világháború idejétől. Ez év első hét havában 33.322.000 tonna nyersacélt termeltek. A nyersacél-kivitel kétszerezése a tavalyinak, az ócskavaskivitel a kétszerese. A fővásárlók Anglia és Japán. Ugyancsak rekordot ér el a vegyszerek és a petróleum termelése. Az acélkeményítéshez használt molybdán termelése, melyet 90%-ban az USA ad a világgpiacnak, már 1936-ban tullepte a 20 millió fontot. Az acéltermelés fokozását elősegítette a június-juliusi acélsztrájk összeomlása, mely belkövetkezett, amint Pennsylvania és Ohio kormányzója a sztrájk ellen fordult. De az acélgyárak így is kénytelenek voltak a 40 órás munkahétbe és az 5 dollár minimálbérbe belemenni. E vivmány még sok gondot okoz majd Rooseveltnek a parlamentben, mert a „Dél“ már úgy is sokalja az elnök „tervgazdaságát“, tekintve, hogy az ipari fellendülés új erőket kölcsönöz a „szabad gazdálkodás“ hamgoztatóinak. A szabad gazdálkodás híveinek feje azonban máris fájni kezd a túl jól sikerült gabona- és gyapottermés miatt... Roosevelt figyelmét elsősorban a külpolitikai láthatár felhői kötik le. A japán halászflootta rablógazdálkodása nemcsak az oroszokkal, hanem az amerikaiakkal is konfliktust okoz, úgy, hogy az USA hadihajókat vezényel az alaszakai Bristol-öbölbe. Roosevelt külpolitikájában egyre jobban látható az olasz-német-japán blokk elleni fellépés, a brazil kormány kényszerítése a németekkel való kereskedelem csökkentésére és egyben a felajánlott torpedóflottilla félreérthetetlen gesztus Berlin ellen. A japán expanzió viszont az oroszokkal való viszony javulását vonja maga után, melynek jele a kereskedelmi szerződés meghosszabbítása is (a magánbeviteli vám csökkentésével).

Az USA feszülten figyeli a távolkeleti eseményeket. Amelia Earhart a haditengerészet megbízásából kereste az új transzocéáni légvonalat és a „Sakdal“ forradalmi párt összeesküvése Quezon elnök ellen a *Fülöp-szigeteken* Japán kezét engedi sejtetni.

Kanadában nyílt konfliktusra került a sor a *Social Credit Party* feje, Aberhart albertai miniszterelnök és a szövetségi kormány közt, előbbinek a „plutokrata, idegen bankok“ ellen hozott három törvénye miatt. Így lehet, hogy a „demokratikus és gazdasági szabadságért harcoló albertai nép“ miniszterelnöke az újdélwalesi munkáspárti Lang miniszterelnök sorsára jut, aki fölé kormánybiztost rendeltek ki 6 év előtt, amikor a bankokhoz mert nyúlni. Kanada különben 1928 óta állandóan rossz termés-sel küzd, aminek oka az óriási legelőterületek bevetésében és szétporladásában keresendő.

Mexikóban összeült az első népparlament. A kormány pedig új szerződésében oly súlyos százalék leadására készíti a *Mexican Eagle Oil* társaságot, hogy az angol petróleumtölkések a kivonulásra gondolnak. *Kubában* viszont Batista készít átfogó gazdasági törvényt, hogy diktaturáját megalapozza, de műve nélkülözi az igazi változtatásra való törekvést.

A „szocialistának“ hirdetett két egykori Chaco-ellenfél, Torro ezredes és Franco ezredes bukását is felemás intézkedéseik készítették elő. *Bolíviában* Torro ezredesből hiányzott az igazi energia, hogy a nemzetköz-

tőke támogatását élvező ónmágnásokkal, Patinóval és Aramayval szembe szálljon, úgy, hogy a német eredetű German Busch-Becerra ezredes könnyen kergethette át Chileba az emigráns Saavedra és Siles volt elnökök mellé harmadiknak. Paraguayban *Franco* ezredes évekre menő programot állított fel a gyors cselekvés helyett, viszont a már bevezetett Jerba-Mate teaexport helyett a gyapot termelését forszírozta. Utóda, dr. Paiva is teljesen a hadseregtől, illetve ennek vezérétől, *Parades* ezredestől függ (ki belügyminiszter lett) és így elnökségének tartóssága legálábbis kérdéses.

Argentínában az üzleti boom a kormány jelöltjének, dr. Ortiz volt pénzügyminiszternek kedvez az elnökválasztáson, a liberális Alveárral szemben. Az első félévben az ország kivitele 11.3 millió tonna volt szemben a tavalyi 6 millió tonnával. Ez értékben is megkétszereződött export a legmagasabb rekord. A gazdasági lehetőségek új bevándorlásnak nyitnak kaput. — *Braziliában* Sao Paulo és Rio Grande do Sul jelöltje, Salles de Oliveira küzd Vargasék Minas Garaes klikkjének embe-re, Almeida ellen az elnökválasztáson. Az ország a polgárháború szélén áll: a haderőben egymást érik a lázadások. Jellemző pl., hogy a guayanai határnál egy angol-francia-portugál kalandorokból álló társaság Para aranyvidékét elfoglalhatta. A kávéégetés tovább folyik és így kétszerezsen fájdalmas az USA vétója („államilag támogatott export“ a vád) a németekkel való kávéüzletet illetőleg. De az USA adja a 60 millió dollárnyi aranyat a Központi Bank felállításához... Közben a nácijellegű „integralista“ mozgalom önálló elnökjelöltet állít fel vezére, Plinio Salgado személyében. *Chíleben* a tradicionális salétromipart még a fegyverkezési-boom sem tudja életre galvanizálni. Jobb a helyzete a rézbányászatnak e szempontból, a jődban való monopóliumhelyzetét pedig Chile Japánnal való 10 éves világkartell megkötésére használja fel. A gazdasági bizonytalanságnak megfelel az elnökválasztási harc tarka képe, ahol az Alessandri elnökkel ellentétbe került Ross, volt pénzügyminiszter esélyesebb jelölt a liberális Cerdánál, míg a néppfront Grove ezredessel vonul a küzdelembe. A gyapju árának emelkedése fellendíti *Uruguay* helyzetét is, míg *Peruét* a gyapot áremelkedése javította meg. *Ecuadorban* békésen ment végbe Frederico Paez ideiglenes elnökké való választása. A nyerstermelő latin államok gazdasági állapotainak javulása itt is megfigyelhető s a devizagazdálkodás megszüntetéséhez és a sucre 11.5:1 dollárparitásában való stabilizálásához vezetett. *Venezuela* petróleumtermése ez év első felében 5.4 százalékkal emelkedett, azonkívül a Caroni folyó mentén nagy gyémántmezőt fedeztek fel.

Latin-Amerika fellendülése a nyersanyagok áremelkedésével áli összefüggésben. Ám ugyanez súlyos zavarokat okoz a nyersanyagszegény, feldolgozó ipari államokban. Ez egyik oka *Japán* északkinai terjeszkedésének is, bár a közvetlen kiváltómomentumot oroszellenes stratégiai okok adták. Ez év első felében tavalyhoz képest a japán behozatal 1489.8 millió jentről 2145.9 millió jentre nőtt, míg a kivitel 1217.9 millió jentről csak 1527.8 millióra: a behozatali többlet tehát 271.9 millió jentről 618.1 millió jentre emelkedett a drágább nyersanyagok következtében. Nippon így tehát újra devalvált (1 gr. arany 1.33 helyett 3.50 jen) valutáját és így módjában áll a napi 1 millió fontba kerülő Kína-kalandot finanszírozni. E kaland azonban veszélyessé is válhat Japánra nemcsak az orosz-angolszász lesbenállás miatt, hanem ama belső feszültség kirobbanási lehetősége által is, melynek figyelmeztetőjelei közé tartozik pl. Kazuo Furushima felsőházi tag elfogatása vagy Reikitsha Kita professzor, képviselő letartóztatása.

Sokkal egységesebben vonul a nemzeté szervezkedő *Kína* a háború-

ba. A „Kinát megmentő összkínai társaság“ baloldali szervezete az egész országra kiterjeszti agitációját, a volt tanácssterületek pedig különleges helyzetet kapnak a köztársaságban. Japán ellen oly egyöntetű a vélemény, mint még soha. És ha Japán Sanghai rombadöntésével akar a Középkínai Birodalomra nyomást gyakorolni, úgy azzal elsősorban a többi Kínával kereskedő nemzetnek árt — ami különben célja is. Japán végcélját — hogy Kinát gyámsága alá helyezze — nem fogja elérni: ennél már sokkal erősebb a Mennyei Birodalom nemzeti érzése és a japánok lenézése. A megbukott Szató hizelgő fellépése többet ért volna el, ha hagyják a hadsereg és a Kavagse-féle „Draufgänger“... Kína ma egységes, csupán Szinkiangban folyik még a polgárháború a mohamedán Ma-Csung-jin és Mahmud vezetésével.

India konszolidációja is előrehalad. A hat tartományban kormányra kerülő *Nemzeti Kongresszuspárt* 4 éves tervet dolgoz ki az adóba elvett föld visszaadására, alkoholtilalomra és a politikai foglyok amnesztíájára. Az amritszári 1919-es foglyok már mind szabadlábra kerültek. A kormányzást megkönnyíti a jó konjunktúra és Észak-Nyugat békéje is úgy-ahogy helyreáll az Ipi fakirjával való tárgyalások által.

Iránt a németek akarják nagyszabású kompenzációs üzletekkel gazdasági körükbe vonni. A mellékcél a behozatal második helyét elfoglaló Szovjetunió kiszorítása. Bépi-Tel-Kocsak közt új vasut épül 1.78 millió font költséggel.

A német közelkeleti tervekkel való kacérkodás volt egyik oka Bekir Szidky *iráki* vezérkari főnök bukásának is. Megöletése, melyet az általa megöletett Dzsafár al Aszkári hadügyminiszter hívei hajtottak végre, az egész törökbarát, pánarab-ellenes Szulejmán Hikmet-rezsim összeomlását okozta. E rezsim érdeme, hogy a Baadabad-paktummal megteremtette az összműködést Törökországgal, Afganisztánnal és Iránnal — utóbbival a Satt-el-Arab partjának régi hovátartozási viszályát is likvidálva. Irák visszatér a Hasimiták pánarab, angolbarát politikájához, de azért Mohamed Ali Dzsavad ezredes mindenesetre 80 millióért fegyvereket jön vásárolni Európába.

A német befolyás kivédése Anglia által intő példa *Szírám* számára is, ahol a régenstanács földelajándékozási afférja mögött tulajdonképpen a Berlinben tanult Faja Bahol ezredes kormánya helyzetének megingása keresendő.

Törökországban is terjeszkedik a német export. Az Adana-Diabekr vonal német anyaggal épült meg és az Elazisz-Diabekr-Dsizre (Szíría) vasutat is német vasgongyarak szerelik föl. Am Kruppék csalódnak, ha azt hiszik, hogy új életre kelhet a Hamburg-Bagdad tengely álma. A kemáli Törökország különbözik az Abdul Hamidétól!

Szíriában a libánoni parlamentet feloszlatták, mert a kormánynak csak 1 szótöbbsége volt. A nyugtalanságok még tartanak Deir-el-Zor vidékén, Aleppóban titkos fegyverraktárt fedeztek fel és a keresztény Amouda városát megtámadták a kurdok.

Palesztina felosztása úgy látszik megvalósul, mikor is a termékeny vidék, valamint az angol tőkeérdekeltségű *Ruthenberg* elektrocentrálé és a Holt-tenger kálitelepei a zsidóknak jutnak, Haifa fontos stratégiai támpontjával együtt. *Bahrein* petróleumszigetei Zabbaráért harcot kezdtek Katar (Omán) ellen, miközben Irán a szigeteket magának követeli vissza Angliától. *Egyiptomban* a kormány építetteti a Nag-Hamad Nilusgátat és öntözés alá veszi a Fayum-oázist. *Abesszíniában* az olaszok hozzáfogtak a „hatéves terv“ megvalósításához — egyelőre csak útépitéssel... (D. F.)